

[Krarup.]

sagt saa godt, at jeg har Lyst til at tage det frem her. Vedkommende Indsender skriver:

„Kan vi ikke faa en *udførlig* Redegørelse for, hvori Fordelene skulde ligge med en Sommertid. De skal være *meget vigtige*, synes mig, for at kunne opveje den Betydning, det har, for at Børn og unge, ja vi ældre med, faar den tilstrækkelige Søvn paa den Tid, Naturen selv hyller sig ind til Hvile. Det er imod Naturen, at Børn skal gaa i Seng, naar Solen staar højt paa Himlen, og meningsløst, at de unge skal sværme ude saa sent, saa de ikke faar det Antal Timers Søvn, de trænger til. Det er jo ikke alle, der kan sove længe om Morgenen, fordi det er Sommertid. Hvorfor kan Kontor- og Forretningsfolk ikke lige saa godt som Landmanden staa op om Morgenen og forfriske sig paa en Morgentur, inden de skal møde Kl. 9 eller 10? Det vilde sikkert stække lidt paa det sene og usunde Natteliv i Storbyerne.“

Her er saa udmærket sagt noget af det, jeg tænker paa, naar vi behandler et Lovforslag om Sommertid. Jeg maa altsaa gentage: Jeg ønsker ikke at stemme for Lovforslaget, og jeg anbefaler ogsaa andre at stemme imod det.

Minister V. Buhl: Jeg skal ikke her komme ind paa de forskellige Argumenter, der kan fremføres for eller imod Sommertid. Der er jo da heller ikke ved denne Lejlighed sagt noget nyt, og der kan heller næppe siges noget nyt om den Ting.

Jeg skal indskrænke mig til at takke for den Tilslutning, der i Hovedsagen er givet til Lovforslaget. Det er jo tilfredsstillende, naar man skal gennemføre et Lovforslag af denne Art, som beskæftiger sig med et Forhold, hvor modstridende Interesser kan gøre sig gældende, at det da kan ske paa bred Basis her paa Rigsdagen.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Man gik dernæst til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov af 19. Februar 1932 om Efterforskning og Indvinding af Raastoffer i Kongeriget Danmarks Undergrund med Tillæg af 31. Januar 1936, 13. April 1938, 29. Juni 1940, 29. Juni 1945, 28. Juni 1946 og 14. Juni 1947.

(Lovforslaget findes i Tillæg C: Sp. 385).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ministeren for offentlige Arbejder (Carl Petersen): Jeg har den Ære for det høje Landsting at forelægge Forslag til Lov om Tillæg til Lov af 19. Februar 1932 om Efterforskning og Indvinding af Raastoffer i Kongeriget Danmarks Undergrund.

Den nugældende Lov af 1932 skulde være optaget til Revision i 1940, men da man paa det Tidspunkt ikke havde fundet Raastoffer i Danmarks Undergrund og derfor heller ikke kunnet indvinde Raastoffer, udsatte man Revisionen til 1945. Loven er senere blevet forlænget 3 Gange, sidste Gang den 14. Juni 1947 med Gyldighed til den 1. April 1948.

Ved de to sidste Forlængelser har det været tilsigtet at give det sagkyndige Udvalg, som forbereder Lovens Revision, Lejlighed til at indsamle Materiale og foretage Undersøgelser, som er nødvendige, for at Arbejdet kan blive afsluttet. Disse Undersøgelser har været meget besværlige, mere besværlige end man dengang regnede med. Det er det høje Ting bekendt, at disse Undersøgelser er begrundede i den Omstændighed, at der er rejst Tvivl om Ægtheden af det Saltfund, som den amerikanske Ingeniør Ravlin har paaberaabt sig som Grundlag for Koncessionen paa Danmarks Undergrund. Disse Undersøgelser er endnu ikke færdige, og det er derfor nødvendigt at udskyde Revisionen endnu en Gang. Lovforslaget gaar altsaa ud paa, at Loven forlænges uændret til 1. November 1948. Jeg haaber, det maa lykkes at naa til Bunds i denne vanskelige Sag saa betids, at der den 1. November 1948 kan forelægges et Forslag til Behandling i Rigsdagen.

Jeg anbefaler det foreliggende Lovforslag til velvillig Behandling her i Tinget — det er vedtaget i det andet høje Ting.